

بی‌خیالی فدراسیون برای بازگشت کولاکوویچ!

ایگور کولاکوویچ، سرمربی مونته‌نگروی تیم ملی والیبال ایران که به همراه پسرش در تهران حضور داشت پس از یک هفته تهران را ترک کرد. کولاکوویچ در این مدت مذاکراتی را با مسئولان فدراسیون والیبال انجام داد، در نشست خبری حاضر شد و دیدار تیم‌های پیکان و سایپا را با حضور در خانه والیبال تهران تماشا کرد. بعد از اینکه سرمربی تیم ملی، ایران را ترک کرد، برخی‌ها با انتقاد از این موضوع اعلام کردند کولاکوویچ علاقه‌ای به دیدن بازی‌های لیگ ندارد و ترجیح می‌دهد در کشورش به امورات شخصی‌اش برسد، اما واقعیت چیز دیگری بود. ویزایی که فدراسیون والیبال برای ایگور کولاکوویچ گرفته بود، هفت روزه بود و بعد از اتمام این دوران سرمربی تیم ملی به اجبار تهران را ترک کرد. نکته جالب‌تر اینکه خیلی‌ها اعتقاد دارند ایگور باید زودتر به ایران برگردد و رقابت‌های لیگ برتر را که به مراحل حساس نزدیک می‌شود از نزدیک نظاره‌گر باشد. حتی خود کولاکوویچ هم گفته بود روز شنبه ۲۹ دی به تهران برمی‌گردد. حالا پیش از یک هفته از تاریخی که ایگور اعلام کرده، گذشته و او هنوز به ایران نیامده است. ظاهراً همه چیز در فدراسیون والیبال روی هواست؛ چراکه گفته می‌شود ایگور علاقه دارد زودتر به ایران بیاید، اما فدراسیون در اخذ ویزا برای وی کوتاهی کرده است. به نظر می‌رسد داوری به عنوان سرپرست فدراسیون چندان در جریان موضوعات قرار ندادند و از طرفی تیم ملی هم سرپرست ندارد تا این امور را پیگیری کند.

دلخوری حدادی با تیم ملی تمام می‌شود؟

آر.یارهنورد

هنوز زمان زیادی از روزهایی که «مهندس علی» در رادار باشگاه استقلال قرار داشت سپری نشده است. آبی‌ها به جای خیز برداشتن برای خرید بازیکنی که استعدادش از چند فرسخی قابل کشف بود، برای ترمیم خط حمله به سراغ الحاحی گروفتند و بایک گل‌زن تمام‌عیار قرارداد امضا کردند. مهند که از محصولات معروف آکادمی «عمو

چرا فوتبال ایران باید استعدادیابی در لیگ عراق را جدی بگیرد؟

مهند و مهندها!

فهرست مازاد استقلال و پرسپولیس در نیم‌فصل، پراز مهره‌های خارجی بود. از یک طرف آبی‌ها قرار داد گرو و نویمایر را فسخ کردند تا این دو بازیکن بعد از روزهای ناامیدکننده حضور در تیم شفر، از فوتبال ایران جدا شوند و از طرف دیگر، برانکو ایوانکوویچ نام گادوین منشارا در فهرست خرو و جی‌ها قرار داد تا دوران حضور مهاجم نیجر به‌ای در جمع قرمزها نیز به پایان برسد. در جست‌وجو برای خریدهای تازه خارجی، خبری از تعقیب کردن فوتبال‌لیست‌های «جوان» نبود. سرخابی‌ها درست با همان سیاست همیشگی به دنبال مهره‌های خارجی تازه وارد رفتند. آن‌هم در شرایطی که در خشش گروهی از جام‌ملت‌ها، راه تازه‌ای برای خرید بازیکن به فوتبال ایران نشان داده است.

غیرممکن خواهد بود. اگر استقلال زودتر به سراغ مهند می‌رفت، حالا صاحب یک ستاره درخشان شده بود و می‌توانست از راه فروش او به یک باشگاه بزرگ خارجی، درآمدزایی قابل‌توجهی داشته باشد. آبی‌ها در خرید این ستاره تعلق به خرج دادند تا مزه‌مزه‌های انتقال او به یووه را با حسرت زیادی دنبال کنند. مشابه این اتفاق در مورد صفا‌هادی نیز رخ داده است. این هافبک ۲۰ ساله با استعداد همین حالا در رادار استقلال

قرار دارد اما آبی‌ها مذاکره برای خرید او به شروع فصل آینده موکول کرده‌اند. آن‌هم در شرایطی که اصلاً معلوم نیست صفا تا شروع فصل بعد در فوتبال قطر ماندگار شود.

خرید نفرت‌خارجی در فوتبال ایران به جای آن که از فیلتر «استعدادیابی» عبور کند، تنها از فیلتر «دلالی» رد می‌شود. همه باشگاه‌های بزرگ دنیا، افرادی را به نام استعدادیاب دارند که مدام به نقاط مختلف سفر می‌کنند و

بازی فوتبال‌لیست‌های جوان را زیر نظر می‌گیرند و آنها را به باشگاه خودی پیشنهاد می‌دهند. در ایران اما مدیران باشگاهی به این باور عمومی رسیده‌اند که یک بازیکن با استعداد و جوان خارجی، هرگز به لیگ برتر نخواهد آمد و فوتبالش را در کشورهای معتبرتری دنبال خواهد کرد. البته که اروپایی‌ها در جوانی حاضر به سفر به ایران برای بازی در یک باشگاه وطنی نیستند اما آیا نمی‌توان مهره‌های جوان شاغل در فوتبال آسیا را پس از درخشش در لیگ‌های شان، جذب کرد؟ شاید قطری‌ها و اماراتی‌ها حقوق‌هایی سرسام‌آور به بازیکنان فوتبال پرداخت کنند اما در کشورهای مثل عراق و سوریه و یا حتی تایلند و ویتنام، فوتبال‌لیست‌هایی دیده می‌شوند که خریدشان با رقم‌نه‌چندان نجومی نیز ممکن خواهد بود. ستاره‌هایی که می‌توانند در فوتبال ایران فرصت خوبی برای نمایش استعدادهای‌شان به دست بیاورند و در صورت انتقال به اروپا، باشگاه‌های ایرانی را پولدار کنند. جام‌ملت‌های امارات به همه نشان داد که فوتبال آسیا، مهره‌های جوان درخشانی دارد که هر روز در حال پیشرفت هستند. نفراتی که باید توسط باشگاه‌های ایرانی جدی گرفته شوند تا به جای مهاجمان بنجل‌آفریقای، پای ستاره‌های آینده‌دار آسیایی به لیگ برتر ایران باز شود و جنس خریدهای خارجی در باشگاه‌های بزرگ داخلی، برای همیشه تغییر کند.

مهند علی، دیگر از دست‌رفته‌ها اما فوتبال عراق، هنوز مهندهای زیادی در اختیار دارد. نفراتی که می‌توانند پدیده‌های بزرگی برای آینده فوتبال آسیا باشند. سرخابی‌ها در سال‌های گذشته از خرید فوتبال‌لیست‌های عراقی متضرر نشده‌اند. بشار رسن در

شاید قطری‌ها و اماراتی‌ها حقوق‌هایی سرسام‌آور به بازیکنان فوتبال پرداخت کنند اما در کشورهای مثل عراق و سوریه و یا حتی تایلند و ویتنام، فوتبال‌لیست‌هایی دیده می‌شوند که خریدشان با رقم‌نه‌چندان نجومی نیز ممکن خواهد بود

پرسپولیس فوق‌العاده نشان داده و حالا یک مهره کاملاً محبوب در بین هواداران این باشگاه به شمار می‌رود. طارق هم‌نیز در استقلال خوش درخشیده و نقشی کلیدی در تیم شفر به دست آورده است. این دو بازیکن برخلاف ستاره‌های نسل‌های قبلی فوتبال عراق، بی‌نظم و بدخلق نیستند و پس از پایان تعطیلات نیز کاملاً به موقع به ایران برمی‌گردند. برای چندین سال این تصور در مورد فوتبال‌لیست‌های عراقی وجود داشت که آنها هیچ علاقه‌ای به بازی برای باشگاه‌های ایرانی ندارند و تنها برای دریافت پول به این باشگاه‌ها ملحق می‌شوند. رفتار چهره‌هایی مثل کرار و هوار ملاحمد، هوار نامیدکننده بود اما نسل جدید فوتبال عراق، تفاوت‌های بسیار زیادی با ستاره‌های قدیمی فوتبال در این کشور دارند. جست‌وجو برای یافتن استعداد‌های ناب از دل لیگ فوتبال عراق، کار چندان دشواری برای تیم‌های ایرانی نخواهد بود. به‌ویژه حالا که براساس آخرین تحقیق‌ای اف. سی، ثابت شده است که عراق در کنار ایران، کره جنوبی و ژاپن، یکی از چهار کشور استعدادخیز در فوتبال آسیا به شمار می‌رود.

اتفاق روز

به استقبال مسابقه حساس و بزرگ قطر و امارات

چه کسی تحریم می‌شود؟

در اولین روزهای بعد از قطع رابطه دیپلماتیک قطر و امارات، خیلی‌ها در انتظار بر خورد این دو کشور در زمین فوتبال بودند. کم‌تر کسی اما انتظار داشت که این برخورد در نیمه‌نهایی جام ملت‌ها اتفاق بیفتد. آنها یک به یک رقبایا کنار زدند تا در یک بازی حساس و سرنوشت‌ساز، روبروی هم قرار بگیرند. عنابی‌ها برای اولین بار در تاریخ، حضور در بین چهار تیم‌نهایی جام ملت‌ها را تجربه می‌کنند اما رفتارشان به هیچ وجه شباهتی به مدعیان تازه‌وارد ندارد. همه شواهد نشان می‌دهد که آنها انتظار چنین موفقیتی را داشتند و به آن، به چشم یک شگفتی بزرگ و تاریخی نگاه نمی‌کنند. در نقطه مقابل امارات میزبان ایستاده است. تیمی که بعد از مصدومیت شدید بهترین بازیکنش یعنی عمر عبدالرحمان، تصور

می‌شد که دیگر شانس برای تکرار موفقیت دوره قبلی و رسیدن به نیمه‌نهایی ندارد. استرالیای، کره جنوبی و عراق که در مرحله نیمه‌نهایی دوره قبلی جام ملت‌ها حاضر بودند، همگی تا امروز از این تورنمنت حذف شده‌اند و امارات، حالا تنها تیمی به شمار می‌رود که توانسته حضورش در نیمه‌نهایی دوره گذشته را در این دوره نیز تکرار کند. قطر برای رسیدن به این مرحله، با کنار زدن عربستان در گروهش صدرنشین شد. سپس در یک بازی دشوار و نزدیک، عراق را از پیش رو برداشت و شاهکارهایش را با حذف کره جنوبی کامل کرد. این تیم با پنج گلین شیت در پنج مسابقه، خودش را به نیمه‌نهایی آسیا رسانده و در زمین خودی، نفوذناپذیر به نظر می‌رسد. امارات اما راه به مراتب ساده‌تری را تا این مرحله داشته است. آنها در مرحله

گروهی مقابل بحرین و تایلند مساوی کردند و تنها با یک پیروزی مقابل هند سرگروه شدند. نفس‌های این تیم حتی مقابل قرقیزستان نیز به شماره افتاد اما برد بزرگ آنها، برابر قهرمان دوره قبلی یعنی استرالیا رقم خورد. وقتی ژاوی هراندس و اوسوالدو فریرا فینالیست شدن قطر در جام ملت‌ها را پیش‌بینی کردند، واکنش بسیاری از اهالی فوتبال در دنیا به این پیش‌بینی، فقط لبخندهای بلند و مکرر بود. آنها اما ظاهراً از چیزی خبر داشتند که خیلی زود در معرض دید همه قرار گرفت. نسل رویایی فوتبال قطر، سال‌ها قبل در آکادمی اسپایر ساخته شده است. سرمربی امروز آنها نیز سال‌ها قبل از لاماسیا به آکادمی قطری‌ها برده شد تا پروسه ساخت ستاره‌هایی را آغاز کند که حالا

برای عنابی‌ها به میدان می‌روند. امارات شاید چنین نسلی را در اختیار نداشته باشد اما به کمک امتیاز میزبانی و ورزشگاهی کاملاً مملو از هوادار، برای شکست دادن رقیب تلاش خواهد کرد. برنده این بازی، راهی فینال آسیا خواهد شد اما به نظر می‌رسد این اتفاق، تنها انگیزه دو کشور در این مسابقه خواهد بود. آنها در درجه اول به دنبال ضربه زدن به هم هستند و شاید این موضوع برای شان

حتی از قهرمانی آسیا نیز پراهمیت‌تر باشد. آن‌چه در زمین میان قطر و امارات می‌گذرد، جنگی است که خارج از فوتبال آغاز شده اما ستاره‌های دو کشور را تحت تأثیر قرار داده است. هر دو سرمربی تأکید دارند که اجازه نمی‌دهند مسائل غیر فوتبالی روی این بازی سایه بیندازد اما شاید خود آنها نیز برای انگیزه دادن به شاگردان‌شان، همین راه را در پیش گرفته باشند.

نکته به نکته

از تابستان تا زمستان

از تابستان ۱۳۹۰ تا دیروز، تیم کارلوس کی‌روش در ۶۰ مسابقه برابر رقبای مختلف به پیروزی دست پیدا کرده بود. از شمنندترین برد این مربی، شاید به دیدار با مراکش در جام جهانی برمی‌گردد. رقابتی که تیم ملی تورنمنت دنیای فوتبال کرد. با این وجود به نظر می‌رسد برنده شدن در نیمه‌نهایی و فینال آسیا، حتی از شکست دادن مراکش نیز به مراتب ارزشمندتر باشد. تیم ملی با کارلوس ۲۷ بار نیز به نتیجه مساوی با رقیبا دست پیدا کرده است. تساوی با پرغال نیز در میان همین بازی‌ها دیده می‌شود. در این هشت سال، تیم ملی با سرمربی پرغالی‌اش تنها ۱۲ بار طعم شکست

بازگشت امید

امید نورافکن پس از حرف و حدیث‌های فراوان به استقلال برگشت تا حداقل برای یک نیم‌فصل هم که شده با پیراهن تیم سابقش به میدان برود. او که یک سال قبل با شرط‌های خاص حاضر به تمدید قرارداد با استقلال شد و رفت، پس از سپری کردن چند ماه ناامیدکننده در اروپا دوباره به ایران برگشت. حضور در اروپا، پای بسیاری از فوتبال‌لیست‌های ایرانی را به تیم ملی باز کرد اما در مورد نورافکن ماجرا کاملاً برعکس بود.

او که در لباس استقلال به تیم کی‌روش دعوت می‌شد، بعد از نیمکت‌نشینی و سکونشینی در شارلوا دیگر اعتماد سرمربی پرغالی تیم ملی را به